

Dokumentų įteikimas - Vengrija

Puslapį jūsų pasirinkta kalba šiuo metu rengia mūsų vertėjai.

Jis jau išverstas į šias kalbas: [en](#) [hu](#).

TURINIO LENTELE

- 1 Ką iš tikrųjų reiškia teisinė sąvoka „dokumentų įteikimas“? Kodėl dokumentų įteikimui taikomos specialios taisyklės?
- 2 Kokie dokumentai turi būti įteikiami oficialiai?
- 3 Kas yra atsakingas už dokumento įteikimą?
- 4 Adreso nustatymas
 - 4.1 Ar, pagal 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse, prašymą įteikti dokumentus gavusi šios valstybės narės institucija savo iniciatyva mėgina nustatyti adresato buvimo vietą, jei prašančiosios institucijos nurodytu adresu jis nebegyvena?
 - 4.2 Ar užsienio šalių teisminės institucijos ir (arba) proceso šalys gali naudotis šios valstybės narės registrais arba paslaugomis, padedančiais nustatyti dabartinį asmens adresą? Jei taip, kokie tai registrai ar paslaugos ir kokios procedūros reikia laikytis? Ar imamas mokestis (jei taip – kokios dydžio)?
 - 4.3 Kaip šios valstybės narės institucijos tvarko pagal 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose pateiktą prašymą nustatyti asmens dabartinį adresą?
- 5 Koks yra įprastas dokumentų įteikimo būdas? Ar yra kitokių dokumentų įteikimo būdų (išskyrus 6 punkte nurodytą pakaitinį įteikimą)?
- 6 Ar civilinėse bylose leidžiama dokumentus įteikti elektroniniu būdu (teisminius arba neteisminius dokumentus įteikti nuotolinėmis elektroninio ryšio priemonėmis, pvz., e. paštu, saugiomis internetinėmis programomis, faksu, tekstinėmis žinutėmis ir kt.)? Jei taip, kokio pobūdžio bylose šie būdai yra numatyti? Ar yra šio dokumento įteikimo būdo naudojimo arba prieigos prie jo apribojimų, kurie priklauso nuo to, kas yra adresatas (t. y., ar tai profesionalus teisininkas, juridinis asmuo, įmonė ar kitas verslo subjektas ir pan.)?
- 7 Pakaitinis įteikimas
 - 7.1 Ar šios valstybės narės įstatymais leidžiama dokumentus įteikti kitais būdais, kai adresatui jų įteikti neįmanoma (pvz., namų adresu arba antstolių biurui siunčiamas pranešimas, įteikimas paštu arba viešas skelbimas spaudoje)?
 - 7.2 Jei dokumentai įteikiami kitais būdais, kada jie laikomi įteiktais?
 - 7.3 Jeigu dokumentai įteikiami juos paliekant tam tikroje vietoje (pvz., pašte), kaip apie tai pranešama adresatui?
 - 7.4 Kas atsitinka, jei adresatas atsisako priimti įteikiamus dokumentus? Ar dokumentai laikomi tinkamai įteiktais, jei atsisakymas juos priimti buvo neteisėtas?
- 8 Įteikimas paštu iš užsienio (reglamento dėl dokumentų įteikimo 14 straipsnis)
 - 8.1 Jeigu dokumentas adresatui šioje valstybėje narėje siunčiamas paštu iš užsienio ir turi būti įteikiamas su gavimo patvirtinimu (reglamento dėl dokumentų įteikimo 14 straipsnis), ar paštas turi dokumentą įteikti pačiam (pačiai) adresatui (-ei), ar, laikydamasis šalies pašto pristatymo taisyklių, dokumentą gali įteikti kitam asmeniui tuo pačiu adresu?
 - 8.2 Kaip pagal šios valstybės narės pašto pristatymo taisykles galima įteikti dokumentus iš užsienio pagal Reglamento Nr. 1393/2007 dėl dokumentų įteikimo 14 straipsnį, jei pristatymo adresu nėra nei adresato, nei kito dokumentus priimti įgalioto asmens (jei tai leidžiama pagal nacionalines pašto pristatymo taisykles, žr. pirmiau)?
 - 8.3 Ar pašte yra numatytas tam tikras laikotarpis, per kurį galima atsiimti dokumentus, prieš juos išsiunčiant atgal kaip nepristatytus? Jei taip, kaip adresatui pranešama apie tai, kad jis iš pašto turi atsiimti laišką?

- 9 Ar yra kokių nors rašytinių įrodymų, kad dokumentas buvo įteiktas?
- 10 Kas atsitinka, jeigu adresatas negauna dokumento arba dokumentas įteikiamas pažeidžiant įstatymą (pvz., dokumentas įteikiamas trečiajam asmeniui)? Ar toks dokumento įteikimas vis tiek gali būti laikomas galiojančiu (pvz., ar galima ištaisyti įstatymo pažeidimus), ar dokumentas turi būti įteikiamas iš naujo?
- 11 Ar turiu mokėti už dokumento įteikimą (jei taip – kiek)?

1 Ką iš tikrųjų reiškia teisinė sąvoka „dokumentų įteikimas“? Kodėl dokumentų įteikimui taikomos specialios taisyklės?

Pagal 1952 m. III Įstatymą dėl civilinio proceso (toliau – 1952 m. III Įstatymas), kuriuo reglamentuojamas civilinis procesas ir nustatomos svarbiausios neteisminių procedūrų taisyklės, teismo dokumentai paprastai įteikiami paštu.

Oficialių dokumentų įteikimo tikslas – pranešti adresatams dokumentų turinį, tačiau taip, kad siuntėjas galėtų įrodyti, kad dokumentai buvo perduoti adresatams. Pats įteikimo veiksmas, jo data ir įteikimo rezultatas turi būti patvirtintas įrodymais. Oficialūs dokumentai gali būti siunčiami registruotu paštu reikalaujant gavimo patvirtinimo, kuris yra specialiai skirtas šio pobūdžio įteikimui.

2 Kokie dokumentai turi būti įteikiami oficialiai?

Pagal 2012 m. CLIX Įstatymą dėl pašto paslaugų (2012 m. CLIX Įstatymas) oficialiai reikalaujama įteikti dokumentus, kurių siuntimas ar įteikimas (ar mėginimas įteikti) arba jo data sukelia įstatymo numatytus teisinius padarinius, kurie suteikia pagrindą skaičiuoti įstatymo nustatytus terminus arba kurie pagal įstatymą laikomi oficialiais dokumentais.

Pagal 1952 m. III Įstatymą civilinėse bylose būtinai turi būti įteikiami:

- a) teismo sprendimai – šalims;
- b) bylos nagrinėjimo metu dėl šalies, kuri nebuvo tinkamai pašaukta dalyvauti posėdyje, priimtos nutartys;
- c) bylos nagrinėjimo metu priimtos nutartys, susijusios su naujo termino nustatymu arba kurios gali būti apskųstos ypatinguoju skundu – į bylos nagrinėjimą neatvykusiai šaliai;
- d) nutartys, priimtos ne bylos nagrinėjimo metu – suinteresuotajai šaliai;
- e) visi vykstant procesui priimti sprendimai – asmeniui, kurio interesais prokuroras, asmuo arba organizacija, įgaliota tai daryti pagal atskirus teisės aktus, pradėjo procesą.

3 Kas yra atsakingas už dokumento įteikimą?

Teismas ir pašto paslaugų teikėjas atsako už dokumentų įteikimą pagal jiems taikytinus teisės aktus.

4 Adreso nustatymas

4.1 Ar, pagal 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse, prašymą įteikti dokumentus gavusi šios valstybės narės institucija savo iniciatyva mėgina nustatyti adresato buvimo vietą, jei prašančiosios institucijos nurodytu adresu jis nebegyvena?

Prievolės nėra, tačiau teismas, pavyzdžiui, gali patikrinti įmonių registre pateiktą esamą įmonės adresą ir atitinkamai nurodyti įteikti dokumentus.

4.2 Ar užsienio šalių teisminės institucijos ir (arba) proceso šalys gali naudotis šios valstybės narės registrais arba paslaugomis, padedančiais nustatyti dabartinį asmens adresą? Jei taip, kokie tai registrai ar paslaugos ir kokios procedūros reikia laikytis? Ar imamas mokestis (jei taip – kokios dydžio)?

Fizinių asmenų gyvenamosios vietos adresas

Vengrijoje centrinį gyvenamosios vietos registrą tvarko Centrinė viešųjų administracinių ir elektroninių paslaugų tarnyba (*Közgazgátsági és Elektronikus Közzolgálatások Központi Hivatala*, toliau – KEKKKH), adresas: H-1450 Budapeštas, Pf.: 81., telefonas 36-1-

452-3622, faksas 36-1-455-6875, e. paštas nyilvantarto.hivatal@mail.ahiv.hu, interneto svetainė : http://www.kekkh.gov.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi. Iš šio registro galima gauti asmenų, kuri tapatybė atskirai nustatyta, adresų duomenis. Tokias paraiškas gali teikti fiziniai, juridiniai asmenys arba teisinio subjektiškumo neturintys subjektai, jeigu jie pagrindžia duomenų naudojimo tikslą ir teisinį pagrindą.

Paraišką galima raštu pateikti asmeniškai apylinkės biurui, kompetentingam pagal duomenų prašančio subjekto buveinę ar gyvenamąją vietą (registruotą buveinę ar veiklos vietą) ar atitinkamo asmens gyvenamąją vietą (pašto adresą H–1553 Budapeštas, pf. 78), ir KEKKH klientų aptarnavimo skyriui, jeigu apylinkės biuras negali pateikti duomenų arba negali to padaryti greitai dėl techninių priežasčių, arba užsienyje – Vengrijos užsienio atstovybei, kompetentingai pagal užsienio gyvenamosios vietos adresą (šių biurų sąrašas pridedamas čia).

Paraiškoje būtina nurodyti:

- pareiškėjo ar jo atstovo duomenis, vardą, pavardę, buveinę ar veiklos vietą;
- tikslius prašomus duomenis;
- duomenų naudojimo tikslą;
- fizinio asmens tapatybės duomenis, kuriuos panaudojant galima būtų nustatyti paraiškoje nurodyto asmens tapatybę (vardas, pavardė, gimimo data ir vieta, motinos vardas) arba pareiškėjui žinomą gyvenamosios vietos adresą (vietovės pavadinimas, rajono pavadinimas, namo numeris).

Prie paraiškos pridedami dokumentai:

- duomenų naudojimo teisinį pagrindą patvirtinantis dokumentas;
- pareiškėjo atstovavimo įgaliojimus patvirtinantis dokumentas, jeigu jis veikia kito subjekto vardu (rašytinio įgaliojimo originalas arba patvirtinta jo kopija). Užsienyje išduotas įgaliojimas turi būti oficialus dokumentas arba patvirtintas privatus dokumentas, kuriame yra apostilė, nebent tarptautiniame susitarime numatyta kitaip. Paprastai kita nei vengrų kalba išduoti dokumentai yra priimtini tik jeigu pridedamas patvirtintas vertimas.

Už procedūrą taikomas šis administracinių paslaugų mokestis:

- už duomenų pateikimą 1–5 asmenims: 3 500 HUF;
- už duomenų pateikimą daugiau nei 5 asmenims: padauginti atitinkamą asmenų skaičių iš 730 HUF už vieną.

Jeigu paraiška pateikiama iš užsienio arba per Vengrijos atstovybę užsienyje, kompetentingą pagal pareiškėjo gyvenamąją vietą, mokestis vėliau turi būti sumokėtas kompetentingoje Vengrijos užsienio atstovybėje kaip konsulinis mokestis.

Įmonės

Kalbant apie įmones, svarbiausi įmonių registro duomenys, įskaitant adresą, nemokamai pateikiami šioje interneto svetainėje vengrų kalba: <https://www.e-ceggyzek.hu/>

4.3 Kaip šios valstybės narės institucijos tvarko pagal 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose pateiktą prašymą nustatyti asmens dabartinį adresą?

Reglamente aiškiai nenurodyta, ar į jo taikymo sritį patenka prašymai sužinoti gyvenamosios vietos adresą. Todėl teismas sprendžia, ar patenkinti tokius prašymus. Tačiau Vengrijos teismai gali prašyti KEKKH nemokamai pateikti adresą duomenis, todėl praktiškai toks teisinės pagalbos prašymas gali būti patenkintas.

5 Koks yra įprastas dokumentų įteikimo būdas? Ar yra kitokių dokumentų įteikimo būdų (išskyrus 6 punkte nurodytą pakaitinį įteikimą)?

Pagal 2012 m. gruodžio 4 d. Vyriausybės dekretą Nr. 335/2012, kuriuo nustatomos išsamios pašto paslaugų teikimo ir oficialių dokumentų įteikimo taisyklės (*toliau – Vyriausybės dekretas Nr. 335/2012*), pašto paslaugų teikėjas įteikia oficialius dokumentus, siunčiamus pateikiant gavimo patvirtinimą, pristatant juos asmeniškai adresatui arba kitam įgaliotam gavėjui.

Jeigu adresatas yra fizinis asmuo ir jeigu mėginant įteikti dokumentus nurodytu adresu jo nerandama, oficialus dokumentas turi būti įteiktas šiuo adresu esančiam įgaliotam asmeniui. Jeigu tokio asmens nėra, dokumentas taip pat gali būti įteiktas tuo adresu esančiam pakaitiniam gavėjui (adresato giminaičiui, vyresniam nei 14 m.).

Jei tai yra organizacija, teisę gauti dokumentus turi organizacijos atstovas: vadovas (generalinis direktorius, vadovas, vykdomasis darbuotojas ar bet kuris kitas asmuo, įgaliotas pasirašyti įmonės vardu ar apskritai atstovauti organizacijai), atstovas dokumentams

įteikti, likvidatorius, administratorius ar kuris nors kitas fizinis asmuo, dirbantis organizacijos korespondencijos skyriuje (jeigu organizacijoje toks skyrius yra).

Paslaugos teikėjas taip pat gali įteikti paštą per organizaciją, veikiančią tuo adresu nurodytoje vietovėje (netiesioginis įteikimas), jeigu adresato buveinė, gyvenamoji ar darbo vieta yra karinis subjektas, sveikatos priežiūros ar socialinė įstaiga, kalėjimas, viešbutis, studentų, darbuotojų bendrabutis ar kurortinis viešbutis. Subjektas, kuriam dokumentai įteikiami netiesiogiai, privalo priimti siuntinį ir užtikrinti jo pristatymą adresatui.

Pagal *Vyriausybės dekretą Nr. 335/2012* paslaugų teikėjas du kartus mėgina įteikti siuntinį, siunčiamą kaip oficialus dokumentas. Jeigu pirmą kartą įteikti siuntos nepavyksta, nes adresato ar įgalioto asmens nepavyksta surasti nurodytu adresu, paslaugų teikėjas palieka pranešimą, kuriame pateikiama įstatyme nurodyta informacija, palieka oficialų dokumentą pranešime nurodytoje pristatymo vietoje ir mėgina įteikti siuntą dar kartą praėjus penkioms darbo dienoms nuo nepavykusio mėginimo įteikti siuntą. Jeigu siuntos nepavyksta įteikti ir antrą kartą, paslaugų teikėjas ir vėl palieka pranešimą adresatui (kuriame pateikiama įstatymo nurodyta informacija) ir palieka oficialų dokumentą saugoti pranešime nurodytai pristatymo vietos tarnybai 5 darbo dienas nuo antrojo mėginimo įteikti siuntą. Po antrojo mėginimo įteikti siuntą oficialų dokumentą galima atsiimti iš nurodytos pristatymo vietos, pateikiant tapatybę įrodantį dokumentą. Jeigu oficialus dokumentas nepristatomas iki antrajame pranešime nurodyto termino, kitą darbo dieną paslaugų teikėjas grąžina oficialų dokumentą ir gavimo patvirtinimą su žyma „neatsiimta“.

Tokiu atveju pagal atitinkamas 1952 m. III įstatymo nuostatas dokumentą reikia laikyti įteiktu penktą darbo dieną po antrojo mėginimo įteikti siuntą, nebent įrodoma kas kita (išskyrus atvejus, kai dokumentas įteikiamas pakaitiniam gavėjui ir šis yra priešinga šalis). Jeigu įteikiamas bylos iškėlimo dokumentas ar sprendimas dėl esmės, kuriuo užbaigiamas procesas, teismas praneša asmenims, jog daroma prielaida, kad įteikimas įvyko, ir kartu su šiuo pranešimu turi būti pateikiamas oficialus dokumentas, kuriuo remdamasis teismas padarė prielaidą, kad įteikimas įvyko.

Adresatas taip pat gali atsiimti jam skirtą dokumentą teisme, pateikęs tapatybę patvirtinantį dokumentą.

1994 m. Įstatyme LIII dėl vykdymo proceso (toliau – 1994 m. LIII įstatymas) reglamentuojami atvejai, kai dokumentus įteikia antstolis ir tai yra alternatyvus įteikimo būdas, kuris gali būti taikomas, jeigu įteikiami sprendimai dėl esmės, kuriais remiantis gali būti pradėtas vykdymas, jeigu įsigaliojo įteikimo prezumpcija ir vykdymo prašymą turinti teisė pateikti šalis aiškiai jo paprašė bei iš anksto apmokėjo išlaidas. Pagal 1994 m. LIII įstatymą antstolis taip pat gali įteikti vykdymo dokumentus asmeniškai. Tokiais atvejais įteikimas turi būti fiksuojamas ataskaitoje. Jeigu procedūra nepavyksta, dokumentai turi būti įteikiami pagal oficialių dokumentų įteikimui taikomas bendrąsias taisykles.

Be to, įstatymo nurodytais atvejais dokumentus gali įteikti specializuotos siuntų tarnybos, pavyzdžiui, per teismo darbuotojus (pvz., šaukimo į civilines bylas įteikimas skubos tvarka).

6 Ar civilinėse bylose leidžiama dokumentus įteikti elektroniniu būdu (teisminius arba neteisminius dokumentus įteikti nuotolinėmis elektroninio ryšio priemonėmis, pvz., e. paštu, saugiomis internetinėmis programomis, faksu, tekstinėmis žinutėmis ir kt.)? Jei taip, kokio pobūdžio bylose šie būdai yra numatyti? Ar yra šio dokumento įteikimo būdo naudojimo arba priegos prie jo apribojimų, kurie priklauso nuo to, kas yra adresatas (t. y., ar tai profesionalus teisininkas, juridinis asmuo, įmonė ar kitas verslo subjektas ir pan.)?

Pagal 1952 m. III įstatymo skyrių „Elektroniniai pranešimai civilinėse bylose“ visose civilinėse bylose, taip pat įstatymo nurodytose civilinėse bylose (pavyzdžiui, vykdymo procese, per likvidavimo procedūrą) dokumentai taip pat gali būti įteikiami elektroninėmis priemonėmis, jeigu šalis su tuo sutinka, neatsižvelgiant į adresato asmenį. Jeigu dokumentai įteikiami elektroninėmis priemonėmis, tai daroma per elektroniniam įteikimui naudojamą kompiuterizuotą sistemą.

Įteikimo sistemoje asmuo nurodytu e. pašto adresu gauna pranešimą apie dokumento įteikimą ir tai reiškia paskelbimą elektroninio įteikimo erdvėje.

Šalis gali gauti dokumentą atsidariusi interneto nuorodą, kuria pateikiama nuoroda į dokumentą, ir šis veiksmas patvirtinamas elektroniniu gavimo patvirtinimu, kuris automatiškai siunčiamas siuntėjui ir šaliai. Prieš atsidarant interneto nuorodą įteikimo sistemoje šaliai turi būti nurodytas bent siuntėjo pavadinimas, dokumento pateikimo data ir bylos numeris.

Jeigu šalis neatsiima dokumento per 5 darbo dienas nuo jo patalpinimo elektroninio įteikimo sistemoje, dokumentą reikia laikyti įteiktu kitą darbo dieną (įteikimo prezumpcija). Jeigu galima nustatyti, kad įteikimo prezumpcija įsigaliojo, siuntėjas ir šalis gauna automatinį pranešimą per įteikimo sistemą.

Skubiais atvejais šaukimai į civilines bylas gali būti siunčiami e. paštu, net jei nėra elektroninio kontakto.

7 Pakaitinis įteikimas

7.1 Ar šios valstybės narės įstatymais leidžiama dokumentus įteikti kitais būdais, kai adresatui jų įteikti neįmanoma (pvz., namų adresu arba antstolių biurui siunčiamas pranešimas, įteikimas paštu arba viešas skelbimas spaudoje)?

Pagal 1952 m. III įstatymą, jeigu šalies gyvenamoji vieta nežinoma, jeigu ji yra valstybėje, kuri neteikia teisinės pagalbos dokumentų įteikimo srityje, arba jeigu yra kitų neįveikiamų įteikimo kliūčių, arba net iš anksto mažai tikėtina, kad įteikimas bus sėkmingas, arba jeigu šalis nenurodo atstovo dokumentams įteikti, nors to reikalaujama pagal įstatymą, arba jeigu dokumentų šiam asmeniui neįmanoma įteikti, įteikimas turi būti įvykdomas viešu paskelbimu. Paprastai teismas gali nurodyti, kad dokumentai turi būti įteikiami paskelbiant viešai, tik jeigu to prašo šalis arba yra tikėtinas šio įteikimo pagrindas.

Viešas skelbimas turi būti rodomas 15 dienų teismo skelbimų lentoje, taip pat paskutinės žinomos šalies gyvenamosios vietos mero skelbimų lentoje. Be to, jis turi būti paskelbtas centrinėje teismų interneto svetainėje.

Jeigu bylos iškėlimo dokumentas turi būti įteiktas atsakovui viešai jį paskelbiant, teismas paskiria atsakovo atstovą ir šis dokumentas taip pat įteikiamas atstovui.

7.2 Jei dokumentai įteikiami kitais būdais, kada jie laikomi įteiktais?

Jeigu dokumentai įteikiami viešai juos paskelbiant, juos reikia laikyti įteiktais praėjus 15 dienų nuo jų paskelbimo teismo skelbimų lentoje.

7.3 Jeigu dokumentai įteikiami juos paliekant tam tikroje vietoje (pvz., pašte), kaip apie tai pranešama adresatui?

Pagal 2012 m. CLIX įstatymą paslaugų teikėjas ir adresatas gali susitarti, kad adresatui atsiųstas laiškas turėtų būti įteiktas ne jame nurodytu adresu, bet kitu adresu (visų pirma peradresuojamas, paliekamas pašto dėžutėje ar kitame pristatymo taške). Pagal *Vyriausybės dekretą Nr. 335/2012* pašto paslaugų teikėjas teikia informaciją apie pašto dėžutės adresu adresuotų oficialių dokumentų gavimą, palikdamas pranešimą dėžutėje, net jei oficialus dokumentas yra adresuotas pašto dėžutės adresu, tačiau neskirtas pašto dėžutės nuomininkui.

7.4 Kas atsitinka, jei adresatas atsisako priimti įteikiamus dokumentus? Ar dokumentai laikomi tinkamai įteiktais, jei atsisakymas juos priimti buvo neteisėtas?

Pagal 1952 m. įstatymą III paštu siunčiami teismo dokumentai turi būti laikomi įteiktais mėginimo juos įteikti dieną, jeigu adresatas aiškiai atsisako juos priimti.

8 Įteikimas paštu iš užsienio (reglamento dėl dokumentų įteikimo 14 straipsnis)

8.1 Jeigu dokumentas adresatui šioje valstybėje narėje siunčiamas paštu iš užsienio ir turi būti įteikiamas su gavimo patvirtinimu (reglamento dėl dokumentų įteikimo 14 straipsnis), ar paštas turi dokumentą įteikti pačiam (pačiai) adresatui (-ei), ar, laikydamasis šalies pašto pristatymo taisyklių, dokumentą gali įteikti kitam asmeniui tuo pačiu adresu?

Jeigu įteikiama pagal reglamento 14 straipsnį, Vengrijos pašto paslaugų teikėjas neturi informacijos, kad iš užsienio gauta siunta yra oficialus dokumentas. Todėl jis taiko ne konkrečias taisykles, taikomas oficialių dokumentų įteikimui, bet tik bendrąsias vidaus taisykles, taikomas registruotam paštui (pateikiant gavimo patvirtinimą).

Jeigu kalbama apie asmenis, turinčius teisę gauti dokumentus, be to, kas nurodyta 5 punkte, toliau nurodyta tvarka taip pat taikoma oficialiems dokumentams. Jeigu adresatas yra fizinis asmuo, nurodytu adresu esančios nuosavybės nuomotojas arba būstą adresatui teikiantis asmuo, jis taip pat gali būti pakaitinis gavėjas, jeigu tai fizinis asmuo. Kalbant apie organizacijas, asmenys, turintys teisę gauti dokumentus, kai jie yra įteikiami organizacijos patalpose arba kitoje organizacijos klientams atviroje erdvėje yra organizacijos darbuotojai ir nariai, taip pat priėmimo erdvėje dirbantys asmenys, jeigu organizacijoje yra priėmimo erdvė, tačiau dokumentus galima įteikti ir kitiems organizacijos darbuotojams (kaip atsitiktiniams gavėjams).

8.2 Kaip pagal šios valstybės narės pašto pristatymo taisykles galima įteikti dokumentus iš užsienio pagal Reglamento Nr. 1393/2007 dėl dokumentų įteikimo 14 straipsnį, jei pristatymo adresu nėra nei adresato, nei kito dokumentus priimti įgalioto asmens (jei tai leidžiama pagal nacionalines pašto pristatymo taisykles, žr. pirmiau)?

Jeigu adresato ar kito įgalioto gavėjo mėginant įteikti dokumentą nėra, įteikiantysis asmuo palieka pranešimą, kuriuo praneša adresatui, kad dokumentas paliktas jam paslaugų teikėjo pristatymo taške. Dokumentą šiuo adresu gali atsiimti adresatas, jo įgaliotas atstovas arba pakaitinis atstovas, kurio buveinė ar gyvenamoji vieta yra nurodytu adresu. Jeigu adresatas ar kitas įgaliotas gavėjas neatsiima siuntos iki pranešime nurodyto galutinio termino, įteikėjas grąžina dokumentą kaip nepristatytą.

8.3 Ar pašte yra numatytas tam tikras laikotarpis, per kurį galima atsiimti dokumentus, prieš juos išsiunčiant atgal kaip nepristatytus? Jei taip, kaip adresatui pranešama apie tai, kad jis iš pašto turi atsiimti laišką?

Dėl prieinamumo laikotarpio sprendžia pašto paslaugų teikėjas. Jeigu tai yra *Magyar Posta Zrt.*, šis laikotarpis yra 10 darbo dienų nuo mėginimo įteikti dienos. Dėl pranešimo būdo žr. ankstesnį punktą.

9 Ar yra kokių nors rašytinių įrodymų, kad dokumentas buvo įteiktas?

Rašytinis įteikimo įrodymas yra gavimo patvirtinimas, kuriame nurodytas įteikimo procedūros rezultatas, t. y. gavėjas, gavėjo statusas, jeigu jis nėra adresatas (pvz., įgaliotas atstovas), gavimo data, o jeigu nepristatyta – pristatyti neleidusi kliūtis (pvz., atsisakyta priimti, „neatsiėmė“). Paslaugų teikėjas grąžina gavimo patvirtinimą siuntėjui visais atvejais.

10 Kas atsitinka, jeigu adresatas negauna dokumento arba dokumentas įteikiamas pažeidžiant įstatymą (pvz., dokumentas įteikiamas trečiajam asmeniui)? Ar toks dokumento įteikimas vis tiek gali būti laikomas galiojančiu (pvz., ar galima ištaisyti įstatymo pažeidimus), ar dokumentas turi būti įteikiamas iš naujo?

Pagal 1952 m. III įstatymą, jeigu įsigaliojo įteikimo prezumpcija (adresatas atsisakė priimti siuntą arba negavo dokumento, nors jį buvo mėginta įteikti du kartus), adresatas gali teismui, pradėjusiam įteikimo procedūrą, pateikti prašymą dėl įteikimo prezumpcijos paneigimo per 15 dienų nuo tos dienos, kai sužinojo apie įteikimo prezumpcijos įsigaliojimą. Paprastai toks prašymas gali būti pateiktas ne vėliau nei per 6 mėnesius nuo prezumpcijos įsigaliojimo. Jeigu prezumpcija yra susijusi su bylos iškėlimo dokumento įteikimu, šalis gali pateikti paraišką dar vykstant procesui per 15 dienų nuo tos dienos, kai sužinojo apie prezumpcijos įsigaliojimą.

Prašymas dėl prezumpcijos paneigimo gali būti pateiktas nurodant, kad prašymo pateikėjas negalėjo gauti oficialaus dokumento nesant jo kaltės, nes:

a) siunta buvo įteikta pažeidžiant oficialių dokumentų įteikimui taikomus teisės aktus arba įteikimas nebuvo teisėtas dėl kitų priežasčių; arba

b) jis negalėjo gauti dokumento dėl kitų a punkte nurodytų priežasčių (pvz., nes jis nesužinojo apie įteikimą ir nėra už tai atsakingas).

Jeigu šalis pateikia prašymą dėl prezumpcijos paneigimo pagal a punktą ir teismas jį patenkina, su įteikimo prezumpcija susiję teisiniai padariniai netenka galios ir prireikus įteikimas bei visos jau pritaikytos priemonės ir procedūros turi būti pakartotos pagal šalies prašymą. Jeigu prašymą pateikia kitas asmuo ir teismas jį patenkina, su įteikimu susiję teisiniai padariniai šiam asmeniui netaikomi.

Jeigu prezumpcija paneigiam pagal b punktą, įteikimą būtina pakartoti. Paprastai nuostatos, taikomos neatvykimui pateisinti, turi būti taikomos *mutatis mutandis* prašymo pateikimui ir įvertinimui.

Prezumpciją galima paneigti ir prasidėjus vykdymo procesui. Jeigu sprendimas dėl prezumpcijos įsigaliojimo įsiteisėja, adresatas, kaip prašymo pateikėjas, jeigu yra pirmiau nurodytos priežastys, kol dar nesibaigęs vykdymo procesas, gali pateikti pirmosios instancijos teismui prašymą paneigti prezumpciją per 15 dienų nuo tos dienos, kai sužino apie sprendimo vykdymo procesą. Prasidėjus vykdymo procesui prašymą galima pateikti tik pagal šį punktą.

Teismas gali įpareigoti įteikti dokumentą viešo paskelbimo būdu tik jeigu to prašo šalis ir jeigu yra tikėtinas tokio paskelbimo pagrindas. Paaiškėjus, kad pateiktos faktinės aplinkybės yra neteisingos ir šalis apie tai žinojo ar, elgdamasi deramai rūpestingai, turėjo žinoti, įteikimas viešu paskelbimu ir po jo einanti procedūra netenka galios, o šalis įpareigojama padengti patirtas išlaidas ir sumokėti baudą. Vis dėlto, jeigu priešinga šalis (kuriai dokumentas buvo įteiktas viešu paskelbimu) sutinka (net ir nebyliai) su procedūra po viešo paskelbimo, procedūra toliau galioja. Tačiau bauda gali būti paskirta ir tokiais atvejais ir šalis turi būti įpareigojama padengti papildomas išlaidas.

Galutinis sprendimas gali būti persvarstomas, jeigu bylos iškėlimo dokumentas arba kitas dokumentas buvo įteiktas šaliai viešu paskelbimu pažeidžiant įteikimui viešu paskelbimu taikomas taisykles.

Jeigu nėra įteikimo prezumpcijos arba įteikimo viešu paskelbimu, neteisėto įteikimo padariniai gali būti ištaisyti taikant bendrąsias teisių gynimo priemones, kuriomis galima pasinaudoti per procedūrą pagal taikytinas taisykles.

11 Ar turiu mokėti už dokumento įteikimą (jei taip – kiek)?

Iš esmės teismo mokesčiai apima ir įteikimo išlaidas. Todėl teismo procese šalis neprivalo padengti įteikimo išlaidų. Vienintelė išimtis taikoma, kai dokumentus įteikia antstolis pagal 1994 m. LIII įstatymą, kai vykdymo prašantis asmuo turi iš anksto sumokėti susijusias išlaidas.

Antstolis gali taikyti mokestį už įteikimą, kurio dydis yra 6 000 HUF, kaip numatyta 1994 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo ministro dekretu dėl teismo antstolių tarifų. Be to, antstolis turi teisę taikyti vienkartinį mokestį už specialųjį įteikimą, jo dydis yra 3 000 HUF už vieną mėginimą įteikti, jeigu įteikimo vieta yra adresato buveinė, gyvenamoji vieta ar darbo vieta, ir 6 000 HUF, jeigu įteikimo vieta yra kitas adresato naudojamas gyvenamosios vietos adresas ar vieta, kur adresatas gyvena tik kartais.

Jeigu vykdymo procesas pradamas pagal įteiktą dokumentą, išlaidas padengia skolininkas. Išlaidas, susijusias su įteikimu viešai paskelbiant, turi iš anksto sumokėti įteikimo viešu paskelbimu prašęs asmuo.

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.

Paskutinis naujinimas: 16/10/2017